

Agamemnon

Episode

- [1] [Φύλαξ]: θεοὺς* μὲν* αἰτῶ* τῶνδ'* ἀπαλλαγὴν* πόνων
Götter zwar bitteGötter der dieserGötter Befreiung Mühen
Der Die Der Die Der Das Das Das
- [2] φρουρᾶς* ἔτείας* μῆκος*, ἥν* κοιμώμενος*
der WacheGötter jährigenGötter Länge, welche schlafendGötter
Der Die Der Die Das Das Das
- [3] στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
- [4] ἄστρων* κάτοιδα* νυκτέρων* ὁμήγυριν*,
der SterneGötter weiß gut der nächtlichen Versammlung,
Der Die Das
- [5] καὶ* τοὺς* φέροντας* χεῖμα* καὶ* θέρος* βροτοῖς*
und dieGötter BringendenGötter Winter und Sommer den Sterblichen
Der Die Die Das Das
- [6] λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
glänzende Herrscher, hervor tretend dem ÄtherGötter
Der Die Das
- [7] ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
- [8] καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τό σύμβολον,
- [9] αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
- [10] ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὡδε γὰρ κρατεῖ
- [11] γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
- [12] εὗτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
- [13] εύνην ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
- [14] ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὑπου παραστατεῖ,
- [15] τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὑπω·
- [16] ὅταν δ' ἀείδειν ἦ μινύρεσθαι δοκῶ,
- [17] ὑπου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
- [18] κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
- [19] οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
- [20] νῦν δ' εύτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
- [21] εύαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
- [22] ὡς χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον
- [23] φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
- [24] πολλῶν ἐν Ἀργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοὺ ιού.
- [25] Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
- [26] εύνης ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
- [27] ὄλολυγμὸν εύφημοῦντα τῆσδε λαμπάδι
- [28] ἐπορθιάζειν, εἴπερ ἱλίου πόλις
- [29] ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.
- [30] αύτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
- [31] τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
- [32] τρὶς ἔξ βαλούσης τῆσδε μοι φρυκτωρίας.
- [33] γένοιτο δ' οὖν μολόντος εύφιλῇ χέρᾳ
- [34] ἀνακτος οἴκων τῆσδε βαστάσαι χερί.
- [35] τὰ δ' ὄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας

- [37] βέβηκεν· οἶκος δ' αύτός, εἰ φθοιγγὴν λάβοι,
[38] σαφέστατ' ἀν λέξειεν· ώς ἐκῶν ἐγὼ
[39] μαθοῦσιν αὐδῶ κού μαθοῦσι λήθομαι.

Anapäste

- [40] [Χορός]: δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
[41] μέγας ἀντίδικος,
[42] Μενέλαος ἄναξ ἡδ' Ἀγαμέμνων,
[43] διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
[44] τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν
[45] στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην,
[46] τῆσδ' ἀπὸ χώρας
[47] ἥραν, στρατιῶτιν ἀρωγὰν,
[48] μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἀρη
[49] τρόπον αἴγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις
[50] ἄλγεσι παίδων ὑπατοι λεχέων
[51] στροφοδινοῦνται
[52] πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
[53] δεμνιοτήρη
[54] πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
[55] ὕπατος δ' ἀίων ἦ τις Ἀπόλλων
[56] ἢ Πὰν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
[57] γύον δξευβόαν τῶνδε μετοίκων
[58] ύστερόποινον
[59] πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
[60] οὔτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
[61] ἐπ' Ἄλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
[62] Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
[63] πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῇ
[64] γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
[65] διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
[66] κάμακος θήσων Δαναοῖσι
[67] Τρωσί θ' ὀμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
[68] ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
[69] οὕθ' ὑποκαίων οὕθ' ὑπολείβων
[70] οὔτε δακρύων ἀπύρων ἱερῶν
[71] ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει.
[72] ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾶ
[73] τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
[74] μίμνομεν ἴσχὺν
[75] ἴσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
[76] ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
[77] ἐντὸς ἀνάσσων
[78] ἴσόπρεσβυς, Ἀρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
[79] τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἥδη
[80] κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὄδοὺς
[81] στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
[82] ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
[83] σὺ δέ, Τυνδάρεω
[84] θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμήστρα,
[85] τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,

[86] τίνος ἀγγελίας
[87] πειθοῦ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
[88] πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
[89] ὑπάτων, χθονίων,
[90] τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
[91] βωμοὶ δώροισι φλέγονται.
[92] ἄλλῃ δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
[93] λαμπάς ἀνίσχει,
[94] φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
[95] μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
[96] πελάνω μυχόθεν βασιλείω.
[97] τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
[98] καὶ θέμις αἰνεῖν,
[99] παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
[100] ἦ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
[101] τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ φαίνουσ'

[102] ἔλπις ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον
[103] τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης.

Chor

Strophe 1

[104] [Χορός]: κύριος είμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
[105] ἔκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει
[106] πειθὼ μολπᾶν
[107] ἀλκὰν σύμφυτος αἰών·
[108] ὅπως Αχαιῶν
[109] δίθρονον κράτος, Ἐλλάδος ἥβας
[110] ξύμφρονα ταγάν,
[111] πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
[112] θούριος ὅρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἴαν,
[113] οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεὺσι νεῆῶν
[115] δὲ κελαινός, ὅ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς,
[116] φανέντες τῷκταρ
[117] μελάθρων χερός ἐκ δοριπάλτου
[118] παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
[119] βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
[120] βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
[121] αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Antistrophe 1

[122] [Χορός]: κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς
[123] Ἀτρέεδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
[124] πομπούς τ' ἀρχάς·
[125] οὔτω δ' εἶπε τεράζων·
[126] χρόνω μὲν ἀγρεῖ
[127] Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
[128] πάντα δὲ πύργων
[129] κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
[130] Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
[131] οἶον μῆ τις ἄγα θεόθεν κνεφά||ση

[132] προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
[133] στρατωθέν. οἴκτω γὰρ ἐπί||φθονος
[135] Ἀρτεμις ἀγνὰ
[136] πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
[137] αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν
[138] στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
[139] αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Epode

[140] [Χορός]: τόσον περ εὕφρων, καλά,
[141] δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων
[142] πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
[143] Θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνά,
[144] τούτων αἴνει ξύμβολα κρᾶναι,
[145] δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
[146] ἵκιον δὲ καλέω Παιάνα,
[147] μή τινας ἀντιπνόους Δαναΐοῖς
[148] χρονίας ἔχενῆδας ἀ||πλοίας
[149] τεύξη,
[151] σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
[152] νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
[153] οὐ δεισήνορα. μύμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
[155] οἰκονόμος δολία μυάμων μῆνις τεκνόποινος.
[156] τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
[157] μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων δύνινοις οἴκοις βασιλείοις·
[158] τοῖς δ' ὁμόφωνον
[159] αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Strophe 2

[160] [Χορός]: Ζεύς, ὅστις ποτ' ἔστιν, εἰ τόδ' αὐ||τῷ
[161] φίλον κεκλημένῳ,
[162] τοῦτό νιν προσεννέπω.
[163] οὐκ ἔχω προσεικάσαι
[164] πάντ' ἐπισταθμώμενος
[165] πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
[166] χρὴ βαλεῖν ἔτητύμως.

Antistrophe 2

[167] [Χορός]: οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
[168] παμμάχω θράσει βρύων,
[169] οὐδὲ λέξεται πρὶν ὕν·
[171] δος δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια||κτῆρος
[172] οἶχεται τυχών.
[173] Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
[175] τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·

Strophe 3

- [176] [Χορός]: τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδῷ||σαντα,
[177] τὸν πάθει μάθος
[178] θέντα κυρίως ἔχειν.
[179] στάζει δ' ἐν θ' ὕπνῳ πρὸς καρδίας
[180] μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ||κοντας
[181] ἥλθε σωφρονεῖν.
[182] δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
[183] σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Antistrophe 3

- [184] [Χορός]: καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέ||σβυς
[185] νεῶν Ἀχαιικῶν,
[186] μάντιν οὔτινα ψέγων,
[187] ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
[188] εὗτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ||νοντ
[189] Ἀχαιικὸς λεώς,
achaiisch es
[190] Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόχ||θοις
[191] ἐν Αύλιδος τόποις·

Strophe 4

- [192] [Χορός]: πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
[193] κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι,
[194] βροτῶν ἄλαι, ναῶν τε καὶ
[195] πεισμάτων ἀφειδεῖς,
[196] παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
[197] τρίβω κατέξαινον ἄν||θος
[198] Ἀργείων· ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
[199] χείματος ἄλλο μῆχαρ
[200] βριθύτερον πρόμοισιν
[201] μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
[202] Ἀρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ||τροις
[203] ἐπικρούσαντας Ἀτρεί||δας
[204] δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

Antistrophe 4

- [205] [Χορός]: ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότ' εἶπε φωνῶν·
[206] βαρεῖα μὲν κήρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
[207] βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαῖ||ξω,
[208] δόμων ἄγαλμα,
[209] μαίνων παρθενοσφάγοισιν
[210] φείθοις πατρῷους χέρας
[211] πέλας βωμοῦ· τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν,
[212] πῶς λιπόναυς γένωμαι
[213] ξυμμαχίας ἀμαρτῶν;
[214] παυσανέμου γὰρ θυσίας
[215] παρθενίου θ' αἷματος ὄρ||γῳ
[216] περιόργως ἐπιθυ||μεῖν
[217] θέμις. εὖ γὰρ εἴη.

Strophe 5

- [218] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
[219] φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
[220] ἄναγνον ἀνίερον, τόθεν
[221] τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
[222] βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
[223] τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὖν
[225] θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός,
[226] γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν
[227] καὶ προτέλεια ναῶν.

Antistrophe 5

- [228] [Χορός]: λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους
[229] παρ' οὐδὲν αἰώ τε παρθένειον
[230] ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
[231] φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εύχὰν
[232] δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
[233] πέπλοισι περιπετὴ παντὶ θυμῷ προνωπῆ
[235] λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
[236] τε καλλιπρώρου φυλακῇ κατασχεῖν
[237] φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

Strophe 6

- [238] [Χορός]: βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδω μένει.
[239] κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
[240] ἔβαλλ' ἔκαστον θυτήρων
[241] ἀπ' ὅμματος βέλει
[242] φιλοίκτῳ, πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
[243] θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
[244] πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὔτραπέζους
[245] ἔμελψεν, ἀγνῷ δ' ἀταύρωτος αύδᾳ πατρὸς
[246] φίλου τριτόσπονδον εὕποτμον
[247] παιῶνα φίλως ἔτιμα—

Antistrophe 6

- [248] [Χορός]: τὰ δ' ἔνθεν οὕτ' εἶδον οὕτ' ἐννέπω·
[249] τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
[250] Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι||ιν
μαθεῖν ἐπιρρέπει·
[252] τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἂν κλύοις· πρὸ χαιρέτω·
[253] ἵσον δὲ τῷ προστένειν.
[254] τορὸν γὰρ ἔξει σύνορθρον αύγαῖς.
[255] πέλοιτο δ' οὖν τάπι τούτοισιν εὗ πρᾶξις, ὡς
[256] θέλει τόδ' ἄγχιστον Ά||πίας
[257] γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

Episode

- [258] [Χορός]: ἡκω σεβίζων σόν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
- [259] δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
- [260] γυναῖκ' ἔρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
- [261] σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
- [262] εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
- [263] κλύοιμ' ἀν εὔφρων· ούδε σιγώσῃ φθόνος.
- [264] [Κλυταιμήστρα]: εὐάγγελος μέν, ὕσπερ ἡ παροιμία,
- [265] ἔως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
- [266] πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
- [267] Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
- [268] [Χορός]: πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.
- [269] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἡ τορῶς λέγω;
- [270] [Χορός]: χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
- [271] [Κλυταιμήστρα]: εῦ γὰρ φρονοῦντος ὅμμα σοῦ κατηγορεῖ.
- [272] [Χορός]: τί γὰρ τὸ πιστόν; ἐστι τῶνδε σοι τέκμαρ;
- [273] [Κλυταιμήστρα]: ἔστιν· τί δ' οὐχὶ; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
- [274] [Χορός]: πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;
- [275] [Κλυταιμήστρα]: οὐ δόξαν ἀν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
- [276] [Χορός]: ἀλλ' ἡ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
- [277] [Κλυταιμήστρα]: παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
- [278] [Χορός]: ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
- [279] [Κλυταιμήστρα]: τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
- [280] [Χορός]: καὶ τίς τόδ' ἔξικοιτ' ἀν ἀγγέλων τάχος;
- [281] [Κλυταιμήστρα]: Ἡφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
- [282] φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
- [283] ἐπεμπεν· Ἰδη μὲν πρὸς Ἐρμαῖον λέπας
- [284] Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
- [285] Ἀθῶν αἴπος Ζηνὸς ἔξεδέξατο,
- [286] ὑπερτελῆς τε, πόντον ὕστε νωτίσαι,
- [287] ισχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἥδονὴν
- [288] πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὡς τις ἱλιος,
- [289] σέλας παραγγείλασσα Μακίστου σκοπαῖς·
- [290] ὁ δ' οὕτι μέλλων ούδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
- [291] νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
- [292] ἔκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εύρίπου ροάς
- [293] Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
- [294] οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
- [295] γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.
- [296] σθένουσα λαμπάς δ' ούδεπω μαυρουμένη,
- [297] ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἄσωποῦ, δίκην
- [298] φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
- [299] ἥγειρεν ἄλλην ἔκδοχὴν πομποῦ πυρός.
- [300] φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἡνάίνετο
- [301] φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων.
- [302] λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
- [303] ὅρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἔξικνούμενον
- [304] ὕτρυνε θεσμὸν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
- [305] πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
- [306] φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
- [307] πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω

[308] φλέγουσαν· ἔστ’ ἔσκηψεν εὗτ’ ἀφίκετο
[309] Ἀραχναῖον αἴπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
[310] καπειτ’ Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
[311] φάος τόδ’ οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
[312] τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
[313] ἄλλος παρ’ ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
[314] νικᾶ δ’ ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
[315] τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω
[316] ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

[317] [Χορός]: Θεοῖς μὲν αὐθις, ὡς γύναι, προσεύξομαι.
[318] λόγους δ’ ἀκοῦσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
[319] διηνεκῶς θέλοιμ’ ἀν ώς λέγοις πάλιν.
[320] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιοὶ τῆδ’ ἔχουσ’ ἐν ἡμέρᾳ.
[321] οἵμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
[322] ὅξος τ’ ἄλειφά τ’ ἐγχέας ταύτῳ κύτει
[323] διχοστατοῦντ’ ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
[324] καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
[325] φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
[326] οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
[327] ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
[328] παιᾶντος γερόντων οὐκέτ’ εξ ἐλευθέρου
[329] δέρης ἀποιμάζουσι φιλτάτων μόρον·
[330] τοὺς δ’ αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
[331] νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὃν ἔχει πόλις
[332] τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
[333] ἀλλ’ ώς ἔκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
[334] ἐν δ’ αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασιν
[335] ναίουσιν ἥδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
[336] δρόσων τ’ ἀπαλλαγέντες, ώς δ’ εὔδαίμονες
[337] ἀφύλακτον εύδήσουσι πᾶσαν εύφρόνην.
[338] εἰ δ’ εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
[339] τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ’ ιδρύματα,
[340] οὐ τὰν ἐλόντες αὐθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
[341] ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
[342] πορθεῖν ἢ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
[343] δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
[344] κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
[345] θεοῖς δ’ ἀναμπλάκητος εἰ μάλοι στρατός,
[346] ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
[347] γένοιτ’ ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
[348] τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
[349] τὸ δ’ εὖ κρατοίη μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
[350] πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ’ ὄνησιν εἰλόμην.

[351] [Χορός]: γύναι, κατ’ ἄνδρα σώφρον’ εύφρόνως λέγεις.
[352] ἐγὼ δ’ ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
[353] θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
[354] χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

Αναράστε

[355] [Χορός]: ὡς Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
[356] μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
[357] ἥτι' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
[358] στεγανὸν δίκτυον, ως μήτε μέγαν
[359] μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
[360] μέγα δουλείας
[361] γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
[362] Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
[363] τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
[364] τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
[365] μήτε πρὸς καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
[366] βέλος ἡλίθιον σκήψειεν.

Chor

Strophe 1

[367] [Χορός]: Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
[368] πάρεστιν τοῦτό γ' ἔξιχνεῦσαι.
[369] ως ἔπραξεν ως ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
[370] θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
[371] δσοις ἀθίκτων χάρις
[372] πατοῖθ'. ὁ δ' οὐκ εὔσεβής.
[373] πέφανται δ' ἐκτίνουσ'
[375] ἀτολμήτων ἀρὴ
[376] πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
[377] φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
[378] ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή||μαντον,
[379] ὥστ' ἀπαρκεῖν
[380] εὗ πραπίδων λαχόντα.
[381] οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
[382] πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ¹
[383] λακτίσαντι μέγαν Δίκας
[384] βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Antistrophe 1

[385] [Χορός]: βιάται δ' ἀ τάλαινα πειθώ,
[386] προβούλου παῖς ἄφερτος ἄτας.
[387] ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἔκρυφθη,
[388] πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος.
[390] κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
[391] τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
[392] μελαμπαγῆς πέλει
[393] δικαιωθεῖς, ἐπεὶ
[394] διώκει παῖς ποτανὸν ὅρνιν,
[395] πόλει πρόστριψμ' ἄφερτον ἐνθείς.
[396] λιτᾶν δ' ἄκούει μὲν οὕτις θεῶν·
[397] τὸν δ' ἐπίστροφον τῶν
[398] φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
[399] οἶος καὶ Πάρις ἐλθὼν

- [400] ές δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
[401] ἥσχυνε ξενίαν τράπεζαν
[402] κλοπαῖσι γυναικός.

Strophe 2

- [403] [Χορός]: λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστοράς
[404] τε καὶ κλόνους λογχίμους
[405] ναυβάτας θ' ὀπλισμούς,
[406] ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἱλίῳ φθορὰν
[407] βέβακεν ρίμφα διὰ
[408] πυλῶν ἀτλητα τλάσα πολλὰ δ' ἔστενον
[409] τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
[410] ἵω ἵω δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
[411] ἵω λέχοις καὶ στίβοι φιλάνορες.
[412] πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
[413] ἄλγιστ' ἀφημένων ἰδεῖν.
[414] πόθῳ δ' ὑπερποντίας
[415] φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
[416] εὔμόρφων δὲ κολοσσῶν
[417] ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
[418] δόμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
[419] ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

Antistrophe 2

- [420] [Χορός]: ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
[421] πάρεισι δόξαι φέρουσαι
[422] χάριν ματαίαν.
[423] μάταν γάρ, εὗτ' ἀν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾷ,
[424] παραλλάξασα διὰ
[425] χερῶν βέβακεν ὅψις οὐ μεθύστερον
[426] πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις.
[427] τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἔστίας ἄχη
[428] τάδ' ἔστι καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
[429] τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανος αἴας συνορμένοις
[430] πένθει ἀτλησικάρδιος
[431] δόμων ἐκάστου πρέπει.
[432] πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
[433] οὖς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
[434] οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
[435] τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου
[436] δόμους ἀφικνεῖται.

Strophe 3

- [437] [Χορός]: ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἀρης σωμάτων
[438] καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
[439] πυρωθὲν ἔξ Ἱλίου
[440] φίλοισι πέμπει βαρὺ
[441] ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀντίγνορος
[442] σποδοῦ γεμίζαν
[443] λέβητας εύθέτους.

[445] στένουσι δ' εῦ λέγοντες ἄν||δρα
[446] τὸν μὲν ὡς μάχης ἔδρις,
[447] τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'—
[448] ἀλλοτρίας διαὶ γυναικόκος·
[449] τάδε σῆγά τις βαῦ||ζει,
[450] φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρ||πει
[451] προδίκοις Ἀτρείδαις.
[452] οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
[453] Θήκας Ἰλιάδος γάς
[454] εὔμορφοι κατέχουσιν· ἔχ||θρὰ
[455] δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

Antistrophe 3

[456] [Χορός]: βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότω·
[457] δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
[458] μένει δ' ἀκοῦσαι τί μου
[460] μέριμνα νυκτηρεφές.
[461] τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
[462] ἄσκοποι θεοί. κελαι||ναὶ
[463] δ' Ἐρινύες χρόνω
[464] τυχηρὸν ὅντ' ἄνευ δίκας
[465] παλιντυχεῖ τριβῇ βίου
[466] τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀ||στοῖς
[467] τελέθοντος οὕτις ἀλ||κά·
[468] τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
[469] εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὅσ||σοις
[470] Διόθεν κάρανα.
[471] κρίνω δ' ἄφθονον ὅλβον·
[472] μήτ' εἴην πτολιπόρθης
[473] μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἀλ||λων
[474] βίον κατίδοιμι.

Epode

[475] [Χορός]: πυρὸς δ' ὑπ' εὔαγγέλου
[476] πόλιν διήκει θοὰ
[477] βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
[478] τίς οἶδεν, ἢ τι θεῖόν ἐστί πη ψύθος. —
[479] τίς ὥδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
[480] φλογὸς παραγγέλμασιν
[481] νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
[482] ἀλλαγὴ λόγου καμεῖν; —
[483] ἐν γυναικὸς αἰχμῇ πρέπει
[484] πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. —
[485] πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
[486] ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
[487] γυναικογήρυτον ὅλλυται κλέος. —

Episode

- [488] [Χορός]: τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
- [490] φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
- [491] εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
- [492] τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
- [493] κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρῳ κατάσκιον
- [494] κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
- [495] πηλοῦ δύνουρος διψία κόνις τάδε,
- [496] ὡς οὕτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
- [497] ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
- [498] ἀλλ' ἡ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—
- [499] τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
- [500] εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. —
- [501] δοτις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
- [502] αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.
- [503] [Κῆρυξ]: ίὼ πατρῶον οὖδας Ἀργείας χθονός,
- [504] δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
- [505] πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
- [506] οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
- [507] θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
- [508] νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
- [509] ὑπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
- [510] τόξοις ιάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
- [511] ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἤσθ' ἀνάρσιος·
- [512] νῦν δ' αὔτε σωτῆρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
- [513] ἄναξ Ἀπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
- [514] πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
- [515] Ἐρμῆν, φύλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
- [516] ἡρως τε τοὺς πέμψαντας, εύμενεῖς πάλιν
- [517] στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
- [518] ίὼ μέλαθρα βασιλέων, φύλαι στέγαι,
- [519] σεμνοί τε θάκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
- [520] εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὅμμασι
- [521] δέξασθε κόσμω βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
- [522] ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὔφρονῃ φέρων
- [523] καὶ τοῖσδ' ἄπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
- [524] ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει
- [525] Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
- [526] Διὸς μακέλλη, τῇ κατείργασται πέδον.
- [527] βωμὸι δ' ἄιστοι καὶ θεῶν ίδρυματα,
- [528] καὶ σπέρμα πάσης ἔξαπόλυται χθονός.
- [529] τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλῶν ζευκτήριον
- [530] ἄναξ Ατρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
- [531] ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
- [532] τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελής πόλις
- [533] ἔξεύχεται τὸ δράμα τοῦ πάθους πλέον.
- [534] ὀφλῶν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
- [535] τοῦ ῥυσίου θ' ἡμαρτε καὶ πανώλεθρον
- [536] αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
- [537] διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
- [538] [Χορός]: κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

- [539] [Κῆρυξ]: χαίρω γε· τεθνάναι δ' ούκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
[540] [Χορός]: ἔρως πατρώας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
[541] [Κῆρυξ]: ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὅμμασιν χαρᾶς ὅπο.
[542] [Χορός]: τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
[543] [Κῆρυξ]: πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
[544] [Χορός]: τῶν ἀντερώντων ἴμέρω πεπληγμένοι.
[545] [Κῆρυξ]: ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
[546] [Χορός]: ὡς πόλλα' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν
[547] [Κῆρυξ]: πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν θυμῷ στύγος;
[548] [Χορός]: πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
[549] [Κῆρυξ]: καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
[550] [Χορός]: ὡς νῦν, τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
[551] [Κῆρυξ]: εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
[552] τὰ μὲν τις ἀν λέξειν εὔπετῶς ἔχειν,
[553] τὰ δ' αὗτε κάπιμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
[554] ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
[555] μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
[556] σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
[557] στένοντες, οὐ λαχόντες ἥματος μέρος;
[558] τὰ δ' αὗτε χέρσω καὶ προσῆν πλέον στύγος·
[559] εύναι γὰρ ἥσαν δηῶν πρὸς τείχεσιν·
[560] ἐξ οὐρανοῦ δὲ κάποδε γῆς λειμώνιαι
[561] δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
[562] ἐσθημάτων, τιθέντες ἐνθηρὸν τρίχα.
[563] χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
[564] οἶον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
[565] ἢ θάλπος, εὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
[566] κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εῦδοι πεσών
[567] τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
[568] παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
[569] τὸ μήποτ' αὐθίς μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
[570] τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
[571] τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
[572] καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφορὰς καταξιῶ.
[573] ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
[574] νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει·
[575] ὡς κομπάσαι τῷδε εἰκὸς ἡλίου φάει
[576] ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
[577] Τροίαν ἐλόντες δή ποτ' Ἀργείων στόλος
[578] θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἐλλάδα
[579] δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνοις.
[580] τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
[581] καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
[582] Διὸς τόδε ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
[583] [Χορός]: νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
[584] ἀεὶ γὰρ ἱβῃ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
[585] δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστρα μέλειν
[586] εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
[587] [Κλυταιμήστρα]: ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὅπο,
[588] δτ' ἥλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
[589] φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
[590] καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἴπε, φρυκτωρῶν δία

[591] πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
[592] ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ.
[593] λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὗσ' ἔφαινόμην.
[594] ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείω νόμῳ
[595] ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
[596] ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
[597] θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδῃ φλόγα.
[598] καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σέ μοι λέγειν;
[599] ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
[600] δπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
[601] σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· — τί γὰρ
[602] γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
[603] ἀπὸ στρατείας ἀνδρὶ σώσαντος θεοῦ
[604] πύλας ἀνοίξαι; — ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
[605] ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει
[606] γυναικα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὔροι μολὼν
[607] οἶαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
[608] ἐσθλὴν ἐκείνω, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
[609] καὶ τᾶλλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
[610] οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
[611] οὐδ' οἶδα τέρψιν οὖδ' ἐπίψογον φάτιν
[612] ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
[613] [Κῆρυξ]: τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
[614] οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
[615] [Χορός]: αὕτη μὲν οὕτως εἴπε μανθάνοντί σοι
[616] τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εύπρεπῶς λόγον.
[617] σὺ δ' εἴπε, Κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι.
[618] εὶ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
[619] ἥκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
[620] [Κῆρυξ]: οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
[621] ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
[622] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἀν εἰπὼν κεδνὰ τάληθη τύχοις;
[623] σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
[624] [Κῆρυξ]: ἀνὴρ ἄφαντος ἔξ Αχαιικοῦ στρατοῦ,
[625] αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
[626] [Χορός]: πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
[627] ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
[628] [Κῆρυξ]: ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
[629] μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
[630] [Χορός]: πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
[631] φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;
[632] [Κῆρυξ]: οὐκ οἶδεν οὐδὲὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
[633] πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
[634] [Χορός]: πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
[635] ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότω;
[636] [Κῆρυξ]: εὔφημον ἡμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλω
[637] γλώσση μιαίνειν χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν.
[638] ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
[639] στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
[640] πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δῆμιον τυχεῖν,
[641] πολλοὺς δὲ πολλῶν ἔξαγισθέντας δόμων
[642] ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ,

[643] δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
[644] τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
[645] πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύαν.
[646] σωτηρίων δὲ πραγμάτων εύάγγελον
[647] ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὔεστοῖ πόλιν,
[648] πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
[649] χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήντον θεῶν;
[650] ξυνώμοσαν γάρ, ὅντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
[651] πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
[652] φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
[653] ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
[654] ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήκιαι πνοαὶ
[655] ἡρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
[656] χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὁμβροκτύπῳ
[657] ὕχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
[658] ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
[659] ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἴγαῖον νεκροῖς
[660] ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
[661] ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
[662] ἡτοι τις ἔξεκλεψεν ἢ ἔητήσατο
[663] θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
[664] τύχη δὲ σωτῆρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
[665] ὡς μῆτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
[666] μῆτ' ἔξοκεῖλαι πρὸς κραταλεῶν χθόνα.
[667] ἐπειτα δ' Ἀιδην πόντιον πεφευγότες,
[668] λευκὸν κατ' ἥμαρ, οὐ πεποιθότες τύχη,
[669] ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
[670] στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
[671] καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἔστιν ἐμπνέων,
[672] λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μῆ;
[673] ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
[674] γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
[675] πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
[676] εἰ γοῦν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἴστορεῖ
[677] καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
[678] οὕπω θέλοντος ἔξαναλῶσαι γένος,
[679] ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν.
[680] τοσαῦτ' ἀκούσας οἴσθι τάληθῇ κλύων.

Chor

Strophe 1

[681] [Χορός]: τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὥδ'
[682] ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως—
[683] μή τις ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν προνοί||αισι
[684] τοῦ πεπρωμένου
[685] γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
[686] τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει||κῆ
[687] θ' Ἐλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
[688] ἐλένας, ἔλανδρος, ἐλέ||πτολις,
[690] ἐκ τῶν ἀβροτίμων

- [691] προκαλυμμάτων ἔπλευσε
 [692] ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
 [693] πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
 [695] κατ' ἔχνος πλατᾶν ἄφαντον
 [696] κελσάντων Σιμόεντος ἀ||κτὰς
 [697] ἐπ' ἀεξιφύλλους
 [698] δι' ἔριν αἰματόεσσαν.

Antistrophe 1

- [699] [Χορός]: Ἰλίω δὲ κῆδος ὁρθ||ώνυμον
 [700] τελεσσίφρων
 [701] μῆνις ἥλασεν, τραπέζας ἀτί||μωσιν
 [702] ὑστέρω χρόνῳ
 [703] καὶ ξυνεστίου Διὸς
 [704] πρασσομένα τὸ νυμφότι||μον
 [706] μέλος ἐκφάτως τίοντας,
 [707] ὑμέναιον, δὶς τότ’ ἐπέρ||ρεπεν
 [708] γαμβροῖσιν ἀείδειν·
 [709] μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
 [710] Πριάμου πόλις γεραιὰ
 [711] πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου||σα
 [712] Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
 [713] παμπορθῆ πολύθρηνον
 [714] αἰῶνα διαὶ πολιτᾶν
 [715] μέλεον αἴμ' ἀνατλᾶσα.

Strophe 2

- [716] [Χορός]: ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἵ||νιν
 [717] δόμοις ἀγάλακτον οῦ||τως
 [718] ἀνὴρ φιλόμαστον,
 [720] ἐν βιότου προτελείοις
 [721] ἄμερον, εὐφιλόπαιδα
 [722] καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
 [723] πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
 [724] νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
 [725] φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαύ||νων
 [726] τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Antistrophe 2

- [727] [Χορός]: χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἥ||θος
 [728] τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
 [729] γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
 [730] μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις
 [731] δαΐτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
 [732] αἴματι δ' οἴκος ἐφύρθη,
 [733] ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
 [734] μέγα σύνος πολυκτόνον.
 [735] ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ||τας
 [736] δόμοις προσεθρέψθη.

Strophe 3

[737] [Χορός]: πάραυτα δ' ἔλθεῖν ἐς Ίλιον πόλιν

[738] λέγοιμ' ἀν φρόνημα μὲν

[739] νηνέμου γαλάνας,

[740] ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,

[741] μαλθακὸν ὄμμάτων βέλος,

[742] δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.

[743] παρακλίνασ' ἐπέκρανεν

[745] δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,

[746] δύσεδρος καὶ δυσόμιλος

[747] συμένα Πριαμίδαισιν,

[748] πομπῇ Διὸς ξενίου,

[749] νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.

Antistrophe 3

[750] [Χορός]: παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος

[751] τέτυκται, μέγαν τελε||σθέντα

[752] φωτὸς ὅλβον

[753] τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν,

[755] ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει

[756] βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.

[757] δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ||μί·

[758] τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον

[759] μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,

[760] σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα.

[761] οἴκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων

[762] καλλίπαις πότμος αἰεί.

Strophe 4

[763] [Χορός]: φιλεῖ δὲ τίκτειν "Υβρις

[764] μὲν παλαιὰ νεά||ζουσαν

[765] ἐν κακοῖς βροτῶν

[766] ὕβριν τότ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύρ||ιον

[767] μόλη φάος τόκου,

[768] δαιμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμ||ον,

[769] ἀνίερον Θράσος, μελαί||νας

[770] μελάθροισιν Ἀτας,

[771] εἰδομένας τοκεῦσιν.

Antistrophe 4

[772] [Χορός]: Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν

[773] δυσκάπινοις δώμασιν,

[775] τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.

[776] τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν

[777] πίνῳ χερῷ παλιντρόποις

[778] δύμασι λιποῦσ', δσια προσέμολ||ε,

[779] δύναμιν οὐ σέβουσα πλού||του

[780] παράσημον αἴνῳ·

[781] πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμῷ.

Episode

Anapäste

- [782] [Χορός]: ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
[783] Ατρέως γένεθλον,
[785] πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
[786] μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
[787] καιρὸν χάριτος;
[788] πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
[789] προτίουσι δίκην παραβάντες.
[790] τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
[791] πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
[792] οὐδὲν ἐφ' ἡπαρ προσικνεῖται·
[793] καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
[794] ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
[795] δστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
[796] οὐκ ἔστι λαθεῖν ὅμματα φωτός,
[797] τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
[798] ὕδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
[799] σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
[800] Ἐλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
[801] κάρτ' ἀπομούσως ἥσθα γεγραμμένος,
[802] οὐδ' εὗ πραπίδων οἴακα νέμων
[803] θράσος ἐκ θυσιῶν
[804] ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
[805] νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
[806] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[807] εὔφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
[808] γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
[809] τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.
[810] [Ἄγαμέμνων]: πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἔγχωρίους
[811] δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἔμοὶ μεταιτίους
[812] νόστου δικαίων θ' ὃν ἐπραξάμην πόλιν
[813] Πριάμου· δίκας γάρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ¹
[814] κλύοντες ἀνδροθνῆτας Ἱλίου φθορὰς
[815] ἐς αἰματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
[816] ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
[817] ἐλπὶς προσήιει χειρὸς οὐ πληρουμένω.
[818] καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
[819] ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
[820] σπιδόδης προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
[821] τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
[822] τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
[823] ἐφραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὕνεκα
[824] πόλιν διημάθυνεν Ἄργειον δάκος,
[825] ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
[826] πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
[827] ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὡμηστής λέων
[828] ἄδην ἔλειξεν αἴματος τυραννικοῦ.
[829] θεοῖς μὲν ἔξετεινα φροίμιον τόδε·

[830] τὰ δ' ἔς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
[831] καὶ φημὶ ταύτα καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
[832] παύροις γάρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε,
[833] φίλον τὸν εὔτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
[834] δύσφρων γάρ *ἰὸς καρδίαν* προσήμενος
[835] ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
[836] [Ἄγαμεμνων]: τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται
[837] [Ἄγαμέμνων]: καὶ τὸν θυραῖον ὅλβον εἰσορῶν στένει.
[838] εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γάρ ἔξεπίσταμαι
[839] ὄμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
[840] δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἔμοι.
[841] μόνος δ' Ὁδυσσεύς, δσπερ οὐχ ἔκὼν ἔπλει,
[842] ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἔμοὶ σειραφόρος·
[843] εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω.
[844] τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
[845] κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
[846] βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
[847] ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
[848] ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
[849] ἥτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
[850] πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
[851] νῦν δ' ἔς μέλαθρα καὶ δόμους ἔφεστίους
[852] ἐλθῶν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
[853] οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἡγαγον πάλιν.
[854] νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.
[855] [Κλυταιμήστρα]: ἀνδρες πολίται, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
[856] οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
[857] λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
[858] τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
[859] μαθοῦσ', ἔμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
[860] τοσόνδ' ὅσον περ οὔτος ἦν ὑπ' Ἱλίω.
[861] τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
[862] ἥσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
[863] πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
[864] καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεσφέρειν κακοῦ
[865] κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
[866] καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
[867] ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἴκον ὠχετεύετο
[868] φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν.
[869] εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
[870] τρισώματός τাঁν Γηρυών ὁ δεύτερος
[871] πολλὴν ἀνωθεν, τὴν κάτω γάρ οὐ λέγω,
[872] χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἔξηγχει λαβεῖν,
[873] ἄπαξ ἐκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
[874] τοιῶνδ' ἔκατι κληδόνων παλιγκότων
[875] πολλὰς ἀνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
[876] ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημένης.
[877] ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
[878] ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
[879] ὡς χρῆν, Ὁρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
[880] τρέφει γάρ αὐτὸν εὔμενὴς δορύξενος
[881] στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα

[882] έμοι^ν προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἱλίῳ σέθειν
[883] κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
[884] βουλὴν καταρρίψειν, ὥστε σύγγονον
[885] βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
[886] τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
[887] ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
[888] πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδέ' ἔνι σταγών.
[889] ἐν ὁψικοίτοις δ' ὅμμασιν βλάβας ἔχω
[890] τὰς ἀμφὶ σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
[891] ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὄνείρασιν
[892] λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
[893] ὥιπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφὶ σοι πάθη
[894] ὄρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
[895] νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτω φρενὶ^ν
[896] λέγοιμ^ν ἀν δῆτα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
[897] σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
[898] στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
[899] καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
[900] κάλλιστον ἡμαρ^ν εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
[901] ὄδοιπόρω διψῶντι πηγαῖον ὥρος·
[902] τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν.
[903] τοιοῖσδε τοὶ νιν ἀξιῷ προσφθέγμασιν.
[904] φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὸν κακὰ
[905] ἡνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
[906] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
[907] τὸν σὸν πόδ', ὕναξ, Ἱλίου πορθήτορα.
[908] δημωάι, τί μέλλεθ', αἵς ἐπέσταλται τέλος
[909] πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
[910] εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
[911] ἐς δῶμ' ἄσελπτον ὡς ἀν ἡγῆται δίκη.
[912] τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὑπνῷ νικωμένη
[913] θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἰμαρμένα.

[914] [Ἄγαμέμνων]: Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
[915] ἀπουσίᾳ μὲν εἴπας εἰκότως ἐμῆ·
[916] μακρὰν γὰρ ἔξετεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
[917] αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας·
[918] καὶ τάλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
[919] ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
[920] χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
[921] μηδ' εἴμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
[922] τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών.
[923] ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
[924] βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
[925] λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
[926] χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
[927] κληδῶν ἀυτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
[928] θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
[929] βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
[930] εὶ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ^ν ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ.

[931] [Κλυταιμήστρα]: Καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
[932] [Ἄγαμέμνων]: γνώμην μὲν ἵσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
[933] [Κλυταιμήστρα]: ηὕξω θεοῖς δείσας ἀν ὥδ' ἔρδειν τάδε.

[934] [Αγαμέμνων]: εἴπερ τις, **εἰδώς** γ' εῦ τόδ' ἔξείπον **τέλος**.
[935] [Κλυταιμήστρα]: τί δ' ἀν δοκεῖ σοι **Πρίαμος**, εὶ τάδ' ἤνυσεν;
[936] [Αγαμέμνων]: ἐν **ποικίλοις** ἀν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
[937] [Κλυταιμήστρα]: μή νυν τὸν **ἀνθρώπειον** αἰδεσθῆς **ψόγον**.
[938] [Αγαμέμνων]: **φήμη** γε μέντοι **δημόθους** μέγα σθένει.
[939] [Κλυταιμήστρα]: δ' δ' **ἀφθόνητός** γ' οὐκ **ἐπίζηλος** πέλει.
[940] [Αγαμέμνων]: οὕτοι **γυναικός** ἐστιν ἴμείρειν **μάχης**.
[941] [Κλυταιμήστρα]: τοῖς δ' **όλβίοις** γε καὶ τὸ **νικᾶσθαι** πρέπει.
[942] [Αγαμέμνων]: ἦ καὶ σὺ **νίκην** τήνδε **δήριος** τίεις;
[943] [Κλυταιμήστρα]: **πιθοῦ· κράτος** μέντοι **πάρες** γ' **ἔκῶν** ἔμοι.
[944] [Αγαμέμνων]: ἀλλ' εὶ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπάι τις **ἀρβύλας**
λύοι **τάχος**, πρόδοουλον **ἔμβασιν** ποδός.
[946] καὶ τοῖσδε μ' **ἔμβαίνονθ' ἀλουργέσιν** θεῶν
μή τις πρόσωθεν **ὅμματος** βάλοι φθόνος.
[948] πολλὴ γὰρ **αἰδῶς** δωματοφθορεῖν ποσὶν
φθείροντα **πλοῦτον** **ἀργυρωνήτους** θ' **ὑφάς**.
[950] τούτων μὲν οὔτω τὴν **ξένην** δὲ πρευμενῶς
τήνδ' **ἔσκομιζε** τὸν **κρατοῦντα** μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εύμενῶς προσδέρκεται.
[953] ἔκῶν γὰρ οὐδεὶς **δουλίῳ** χρῆται **ζυγῷ**.
[954] αὕτη δὲ **πολλῶν** **χρημάτων** **ἔξαίρετον**
ἄνθος, στρατοῦ **δώρημ'**, ἐμοὶ **ξυνέσπετο**.
[956] ἐπεὶ δ' **ἀκούειν** σοῦ **κατέστραμμαι** τάδε,
[957] εἴμ' ἐς **δόμων** μέλαθρα πορφύρας **πατῶν**.
[958] [Κλυταιμήστρα]: **ἔστιν** **θάλασσα**, τίς δέ νιν **κατασβέσει**;
[959] τρέφουσα πολλῆς **πορφύρας** **Ισάργυρον**
κηκίδα **παγκαίνιστον**, είμάτων βαφάς.
[961] οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἄλις
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ **ἐπίσταται** δόμος.
[963] πολλῶν πατησμὸν δ' είμάτων ἀν ηύξαμην,
δόμοισι προυνεχθέντος ἐν **χρηστηρίοις**,
[965] ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε **μηχανωμένη**.
[966] ῥίζης γὰρ οὕσης φυλλὰς **ἴκετ'** ἐς δόμους,
σκιὰν **ύπερτείνασα** σειρίου κυνός.
[968] καὶ σοῦ μολόντος δωματίτιν **ἔστιαν**,
θάλπος μὲν ἐν **χειμῶνι** σημαίνεις μολόν·
[970] ὅταν δὲ **τεύχη** **Ζεὺς** ἀπ' **ὅμφακος** **πικρᾶς**
οἶνον, τότ' ἡδη **ψῦχος** ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς **τελείου** δῶμ' **ἐπιστρωφωμένου**.
[973] Ζεῦ, Ζεῦ **τέλειε**, τὰς **ἔμας** **εύχας** **τέλει**.
[974] μέλοι δέ τοι σοὶ τῶν περ ἀν μέλλης **τελεῖν**.

Chor

Strophe 1

[975] [Χορός]: τίπτε μοι τόδ' ἔμπέδως
[976] δεῖμα **προστατήριον**
[977] καρδίας **τερασκόπου** **ποτάται**,
[978] μαντιπολεῖ δ' **ἀκέλευστος** **ἄμισθος** **ἀοιδά**,
[980] ούδ' **ἀποπτύσαι** δίκαν
[981] δυσκρίτων **όνειράτων**

- [982] θάρσος εύπειθὲς ὥζει
 [983] φρενὸς φίλον θρόνον;
 [984] χρόνος δ' ἐπὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
 [985] ψαμμί' ἀκτᾶς παρήμησεν,
 [986] εὔθ' ὑπ' Ἰλιον
 [987] ὥρτο ναυβάτας στρατός.

Antistrophe 1

- [988] [Χορός]: πεύθομαι δ' ἀπ' ὁμμάτων
 [989] νόστον, αὐτόμαρτυς ὕν.
 [990] τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῷδες
 [991] θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
 [992] θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
 [993] ἐλπίδος φίλον θράσος.
 [995] σπλάγχνα δ' οὕτοι ματάζει
 [996] πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν
 [997] τελεσφόροις δίναις κυκώμενον κέαρ.
 [998] εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς
 [999] ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
 [1000] ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

Strophe 2

- [1001] [Χορός]: μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὄγιείας
 [1002] ἀκόρεστον τέρμα· νόσος γάρ
 [1003] γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
 [1005] καὶ πότμος εὐθυπορῶν
 [1006] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
 [1007] ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
 [1008] καὶ πρὸ μὲν τι χρημάτων
 [1009] κτησίων ὄκνος βαλῶν
 [1010] σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
 [1011] οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
 [1012] πημονᾶς γέμων ἄγαν,
 [1013] οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
 [1014] πολλὰ τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής
 [1015] τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειῶν
 [1016] νῆστιν ὠλεσεν νόσον.

Antistrophe 2

- [1017] [Χορός]: τὸ δ' ἐπὶ γάν πεσὸν ἄπαξ θανάσιμον
 [1020] πρόπαρ ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἀν
 [1021] πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
 [1022] οὐδὲ τὸν ὄρθιοδαῆ
 [1023] τῶν φθιμένων ἀνάγειν
 [1024] Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ;
 [1025] εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
 [1026] μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
 [1027] εἴργε μὴ πλέον φέρειν,
 [1028] προφθάσασα καρδία
 [1029] γλῶσσαν ἀν τάδ' ἐξέχει.

- [1030] νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
 [1031] θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένη||α
 [1032] ποτὲ καίριον ἔκτολυπεύσειν
 [1033] ζωπυρουμένας φρενός.

Episode

- [1035] [Κλυταιμήστρα]: εἴσω κομίζου καὶ σύ, **Κασάνδραν** λέγω,
 [1036] ἐπεὶ σ' ἔθηκε **Ζεὺς** ἀμηνίτως δόμοις
 [1037] κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
 [1038] δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας·
 [1039] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
 [1040] καὶ παῖδα γάρ τοι φασιν **Ἀλκμήνης** ποτὲ
 [1041] πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης τυχεῖν.
 [1042] εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδε ἐπιτρέποι τύχης,
 [1043] ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
 [1044] οἱ δ' οὐποτ' ἐλπίσαντες ἡμησαν καλῶς,
 [1045] ὡμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
 [1046] ἔχεις παρ' ἡμῶν οἵα περ νομίζεται.
 [1047] [Χορός]: σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῇ λόγον.
 [1048] ἐντός δ' ἀν οὕσα μορσίμων ἀγρευμάτων
 [1049] πείθοι· ἄν, εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἵσως.
 [1050] [Κλυταιμήστρα]: ἀλλ' εἴπερ ἔστι μὴ χελιδόνος δίκην
 [1051] ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
 [1052] ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
 [1053] [Χορός]: ἔπου. τὰ λῶστα τῶν παρεστώτων λέγει.
 [1054] πιθοῦ λιπούσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.
 [1055] [Κλυταιμήστρα]: οὔτοι θυραία τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
 [1056] τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἔστιας μεσομφάλου
 [1057] ἔστηκεν ἥδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
 [1058] ως οὐποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
 [1059] σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
 [1060] εἰ δ' ἀξυνήμων οὕσα μὴ δέχῃ λόγον,
 [1061] σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνω χερί.
 [1062] [Χορός]: ἔρμηνέως ἔσικεν ἢ ξένη τοροῦ
 [1063] δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ως νεαίρετο.
 [1064] [Κλυταιμήστρα]: ἦ μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
 [1065] ἥτις λιπούσα μὲν πόλιν νεαίρετον
 [1066] ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
 [1067] πρὶν αίματηρὸν ἔξαφρίζεσθαι μένος.
 [1068] οὐ μὴν πλέω βίψασ' ἀτιμασθήσομαι.
 [1069] [Χορός]: ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
 [1070] ιθ', ω τάλαινα, τόνδ' ἔρημώσασ' ὅχον,
 [1071] εἴκουσ' ἀνάγκη τῇδες καίνισον ζυγόν.

Chor

Strophe 1

- [1072] [Κασάνδρα]: ὁτοτοιοὶ πόποι δᾶ.
 [1073] Ωπολλον Ωπολλον.
 [1074] [Χορός]: τί ταῦτ' ἀνωτότυχας ἀμφὶ **Λοξίου**;

[1075] οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

Antistrophe 1

[1076] [Κασάνδρα]: ὁτοτοτοῦ πόποι δᾶ.

[1077] Ὁπολλον Ὁπολλον.

[1078] [Χορός]: ἡ δ' αὕτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ

[1079] οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γύοις παραστατεῖν.

Strophe 2

[1080] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον

[1081] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.

[1082] ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

[1083] [Χορός]: χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.

[1084] μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενὶ.

Antistrophe 2

[1085] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον

[1086] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.

[1087] ἢ ποτ' ἥγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

[1088] [Χορός]: πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,

[1089] ἔγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

Strophe 3

[1090] [Κασάνδρα]: μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα

[1091] αὐτόφονα κακὰ καρατόμα,

[1092] ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.

[1093] [Χορός]: ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην

[1094] εἶναι, ματεύει δ' ὅν ἀνευρήσει φόνον.

Antistrophe 3

[1095] [Κασάνδρα]: μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι·

[1096] κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς,

[1097] ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

[1098] [Χορός]: τὸ μὲν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι

[1099] ἦμεν· προφήτας δ' οὕτινας ματεύομεν.

Strophe 4

[1100] [Κασάνδρα]: ἵω πόποι, τί ποτε μήδεται;

[1101] τί τόδε νέον ἄχος μέγα

[1102] μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν

[1103] ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'

[1104] ἐκὰς ἀποστατεῖ.

[1105] [Χορός]: τούτων ἄιδρίς εἴμι τῶν μαντευμάτων.

[1106] ἔκεινα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Antistrophe 4

- [1107] [Κασάνδρα]: ίώ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
[1108] τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
[1109] λουτροῖσι φαιδρύνασσα— πῶς φράσω τέλος;
[1110] τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
[1111] χερὸς ὀρέγματα.
[1112] [Χορός]: οὕπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
[1113] ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

Strophe 5

- [1114] [Κασάνδρα]: ἐς, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
[1115] ἢ δίκτυόν τί γ' Ἀιδου;
[1116] ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
[1117] φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
[1118] κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
[1119] [Χορός]: ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλη
[1120] ἐπορθιάζειν; οὕ με φαιδρύνει λόγιος.
[1121] ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς
[1122] σταγών, ἅτε καιρία πτώσιμος
[1123] ξυνανύτει βίου δύντος αύγαῖς·
[1124] ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

Antistrophe 5

- [1125] [Κασάνδρα]: ἄς ἄς, ίδοὺ ίδού· ἄπεχε τῆς βοὸς
[1126] τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισι
[1127] μελαγκέρω λαβοῦσα μηχανήματι
[1128] τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
[1129] δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.
[1130] [Χορός]: οὐ κομπάσαιμ' ἀν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
[1131] εἶναι, κακῷ δέ τῷ προσεικάζω τάδε.
[1132] ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
[1133] βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
[1134] πολυεπεῖς τέχναι θεσπιωδὸν
[1135] φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

Strophe 6

- [1136] [Κασάνδρα]: ίώ ίώ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
[1137] τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχύδαν.
[1138] ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἥγαγες;
[1139] οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
[1140] [Χορός]: φρενομανής τις εἴ θεοφόρητος, ἀμφὶ^η
[1141] δ' αὐτᾶς θροεῖς
[1142] νόμον ἄνομον, οἴά τις ξουθὰ
[1143] ἀκόρετος βοῶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσίν
[1144] Ἱτυν Ἱτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
[1145] ἀηδῶν βίον.

Antistrophe 6

- [1146] [Κασάνδρα]: ίώ ίώ λιγείας μόρον ἀηδόνος·
[1147] περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
[1148] θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
[1149] ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
[1150] [Χορός]: πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
ματαίους δύας,
[1152] τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτω κλαγγᾶ
[1153] μελοτυπεῖς ὅμοι τ' ὁρθίοις ἐν νόμοις;
[1154] πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὄδοι
κακορρήμονας;

Strophe 7

- [1156] [Κασάνδρα]: ίώ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
[1157] ίώ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
[1158] τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀιόνας τάλαιν'
[1159] ἡνυτόμαν τροφαῖς·
[1160] νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους
[1161] ὅχθας ἔοικα θεσπιωδήσειν τάχα.
[1162] [Χορός]: τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
[1163] νεόγονος ἀν ἀίων μάθοι.
[1164] πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δάκει φοινίῳ
[1165] δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ κακὰ θρεομένας,
[1166] θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

Antistrophe 7

- [1167] [Κασάνδρα]: ίώ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.
[1168] ίώ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
[1169] πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
[1170] οὐδὲν ἐπήρκεσαν
[1171] τὸ μὴ πόλιν μὲν ὕσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
[1172] ἐγὼ δὲ θερμάνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.
[1173] [Χορός]: ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
[1174] καί τίς σε κακοφρονῶν τίθῃσι
[1175] δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων
[1176] μελίζειν πάθῃ γοερὰ θανατοφόρα.
[1177] τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

Episode

- [1178] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
[1179] ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·
[1180] λαμπρὸς δ' ἔσται ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
[1181] πνέων ἐσάξειν, ὕστε κύματος δίκην
[1182] κλύζειν πρὸς αύγας τοῦδε πήματος πολὺ^ν
[1183] μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
[1184] καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἔχνος κακῶν
[1185] βινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
[1186] τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὕποτ' ἐκλείπει χορὸς
[1187] ξύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὗ λέγει.

[1188] καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
[1189] βρότειον αἴμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
[1190] δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων.
[1191] ὑμνοῦσι δ' ὅμινον δώμασιν προσήμεναι
[1192] πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
[1193] εύνάς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
[1194] ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὡς;
[1195] ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
[1196] ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μ' εἰδέναι
[1197] λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.
[1198] [Χορός]: καὶ πῶς ἀν δρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
[1199] παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
[1200] πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
[1201] κυρεῖν λέγουσαν, ὕσπερ εἰ παρεστάτεις.
[1202] [Κασάνδρα]: μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
[1203] προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
[1204] [Χορός]: μῶν καὶ θεός περ ἵμέρω πεπληγμένος;
[1205] ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
[1206] [Κασάνδρα]: ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πινέων χάριν.
[1207] [Χορός]: ἢ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἥλθετον νόμῳ;
[1208] [Κασάνδρα]: ξυναινέσασα λοξίαν ἐψευσάμην.
[1209] [Χορός]: ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἥρημένη;
[1210] [Κασάνδρα]: ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
[1211] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἄνατος ἥσθα λοξίου κότω;
[1212] [Κασάνδρα]: ἔπειθον οὐδένν' οὐδένν, ὡς τάδ' ἥμπλακον.
[1213] [Χορός]: ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
[1214] [Κασάνδρα]: ίοὺ ιού, ὃ ὡς κακά.
[1215] ὑπ' αὖ με δεινὸς ὁρθομαντείας πόνος
[1216] στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις δυσφροιμίοις.
[1217] ὄρατε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
[1218] νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
[1219] παῖδες θανόντες ὕσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
[1220] χείρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
[1221] σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκιστον γέμος,
[1222] πρέπουσ' ἔχοντες, ὃν πατήρ ἐγεύσατο.
[1223] ἐκ τῶνδε ποινὰς φημὶ βουλεύειν τινὰ
[1224] λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
[1225] οίκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
[1226] ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
[1227] νεῶν τ' ἄπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
[1228] οὐκ οἶδεν οἴα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
[1229] λείξασα κάκτείνασα φαιδρὸν οὖς, δίκην
[1230] Ἀτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
[1231] τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
[1232] ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλές δάκος
[1233] τύχοιμ' ἀν; ἀμφίσβαιναν, ἢ σκύλλαν τινὰ
[1234] οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
[1235] θύουσαν Ἀιδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἀρη
[1236] φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
[1237] ἢ παντότολμος, ὕσπερ ἐν μάχης τροπῆ,
[1238] δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμω σωτηρίᾳ.
[1239] καὶ τῶνδ' ὅμιοιν εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;

[1240] τὸ μέλλον ἥξει, καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
[1241] ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἔρεῖς.
[1242] [Χορός]: τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
[1243] ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
[1244] κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἔξηκασμένα.
[1245] τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
[1246] [Κασάνδρα]: Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
[1247] [Χορός]: εὔφημον, ὡς τάλαινα, κοίμησον στόμα.
[1248] [Κασάνδρα]: ἀλλ' οὕτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγω.
[1249] [Χορός]: οὕκ, εἴπερ ἔσται γ· ἀλλὰ μὴ γένοιτο πως.
[1250] [Κασάνδρα]: σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
[1251] [Χορός]: τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;
[1252] [Κασάνδρα]: ἦ κάρτα τᾶρ' ἀν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν
[1253] [Χορός]: τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
[1254] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἐλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.
[1255] [Χορός]: καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.
[1256] [Κασάνδρα]: παπαῖ, οἶον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
[1257] ὅτοι, Λύκει' Ἀπολλον, οὖς ἔγώ ἔγώ.
[1258] αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
[1259] λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
[1260] κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
[1261] τεύχουσα κάμοος μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ
[1262] ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον
[1263] ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσασθαι φόνον.
[1264] τί δῆτ' ἔμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
[1265] καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφῃ;
[1266] σὲ μὲν πρὸς μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῷ.
[1267] Ήτ' ἐς φθόρον· πεσόντα γ' ὥδ' ἀμεβόμαι.
[1268] ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἔμοι πλουτίζετε.
[1269] Ιδοὺ δ' Ἀπόλλων αὔτὸς ἐκδύων ἔμε
[1270] χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
[1271] κάν τοισδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
[1272] φίλων ὑπ' ἔχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην—
[1273] καλουμένη δὲ φοιτάς ὡς ἀγύρτρια
[1274] πτωχὸς τάλαινα λιμοθυῆς ἡνεσχόμην—
[1275] καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἔμε
[1276] ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
[1277] βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
[1278] θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
[1279] οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
[1280] ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖς τιμάορος,
[1281] μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
[1282] φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
[1283] κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
[1284] ὅμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας,
[1285] ἀξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
[1286] τί δῆτ' ἔγώ κάτοικτος ὥδ' ἀναστένω;
[1287] ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
[1288] πράξασαν ὡς ἐπραξεν, οὖς δ' εἶλον πόλιν
[1289] οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
[1290] ιοῦσα πράξω τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
[1291] Ἄιδου πύλας δὲ τάσδ' ἔγώ προσεννέπω·

- [1292] έπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 [1293] ώς ἀσφάδαστος, αἰμάτων εύθνησίμων
 [1294] ἀπορρυέντων, ὅμια συμβάλω τόδε.
 [1295] [Χορός]: ὡς πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ^{γύναι}, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
 [1296] μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
 [1297] βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὔτόλμως πατεῖς;
 [1298] [Κασάνδρα]: οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὕτως, ξένοι, χρόνον πλέω.
 [1299] [Χορός]: ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται,
 [1300] [Κασάνδρα]: ἥκει τόδ' ἥμαρτος σμικρὰ κερδανῶ φυγῆ.
 [1301] [Χορός]: ἀλλ' ἵσθι τλήμων οὕστος ἀπ' εὔτόλμου φρενός.
 [1302] [Κασάνδρα]: οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὔδαιμόνων.
 [1303] [Χορός]: ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
 [1304] [Κασάνδρα]: ίώ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
 [1305] [Χορός]: τί δ' ἔστι χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέψει φόβος;
 [1306] [Κασάνδρα]: φεῦ φεῦ.
 [1307] [Χορός]: τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
 [1308] [Κασάνδρα]: φόνον δόμοι πνέουσιν αἰματοσταγῆ,
 [1309] [Χορός]: καί πῶς; τόδ' ὅζει θυμάτων ἐφεστίων.
 [1310] [Κασάνδρα]: ὅμοιος ἀτμὸς ὕσπειρ ἐκ τάφου πρέπει,
 [1311] [Χορός]: οὐ σύριον ἀγλάισμα δώμασιν λέγεις.
 [1312] [Κασάνδρα]: ἀλλ' εἴμι κάν δόμοισι κωκύσουστος ἐμὴν
 [1313] [Χορός]: Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
 [1314] [Κασάνδρα]: ίώ ξένοι,
 [1315] [Χορός]: οὕτοι δυσοίζω θάμνον ώς ὅρνις φόβῳ
 [1316] [Κασάνδρα]: ἄλλως θανούσῃ μαρτυρεῖτε μοι τόδε,
 [1317] [Χορός]: ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνη,
 [1318] [Κασάνδρα]: ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
 [1319] [Χορός]: ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ώς θανουμένη.
 [1320] [Κασάνδρα]: ὡς τλήμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
 [1321] [Χορός]: ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥήσιν οὐ θρῆνον θέλω
 [1322] [Κασάνδρα]: ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
 [1323] [Χορός]: πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
 [1324] [Κασάνδρα]: ἔχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν δόμοι,
 [1325] [Χορός]: δούλης θανούσης, εὔμαροῦς χειρώματος.
 [1326] [Κασάνδρα]: ίώ βρότεια πράγματος εύτυχοῦντα μὲν
 [1327] [Χορός]: σκιά τις ἀν τρέψειν εἴ δε δυστυχῆ,
 [1328] [Κασάνδρα]: βολαῖς ύγρώσσων σπόγγος ὥλεσεν γραφῆν.
 [1329] [Χορός]: καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.
 [1330] [Κασάνδρα]:

Anapäste

- [1331] [Χορός]: τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
 [1332] [Κασάνδρα]: πᾶσι βροτοῖσιν δακτυλοδείκτων δ'
 [1333] [Χορός]: οὕτις ἀπειπὼν εἵργει μελάθρων,
 [1334] [Κασάνδρα]: μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.
 [1335] [Χορός]: καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
 [1336] [Κασάνδρα]: μάκαρες Πριάμου·
 [1337] [Χορός]: θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ίκάνει.
 [1338] [Κασάνδρα]: νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτείσῃ
 [1339] [Χορός]: καὶ τοῖσι θανοῦσι θανῶν ἄλλων
 [1340] [Κασάνδρα]: ποινὰς θανάτων ἐπικράνη,

- [1341] τίς ἀν ἔξεύξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
[1342] δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
[1343] [Ἀγαμέμνων]: ὅμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
[1344] [Χορός]: σίγα· τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίως ούτασμένος;
[1345] [Ἀγαμέμνων]: ὅμοι μάλ' αὐθις, δευτέραν πεπληγμένος.
[1346] [Χορός]: τούργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
[1347] ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἦν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
[1348] —ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
[1349] πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. —
[1350] —ἔμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
[1351] καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει. —
[1352] —κάγω τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὧν
[1353] ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμῇ. —
[1354] —όρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
[1355] τυραννίδος σημεία πράσσοντες πόλει. —
[1356] —χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
[1357] πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί. —
[1358] —οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχῶν λέγω.
[1359] τοῦ δρῶντός ἔστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. —
[1360] —κάγω τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
[1361] λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. —
[1362] —ῆς καὶ βίον τείνοντες ὕδρ' ὑπεξίομεν
[1363] δόμων καταισχυντῆροι τοῖσδε ἡγουμένοις; —
[1364] —ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
[1365] πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. —
[1366] —ῆς γὰρ τεκμηρίοισιν ἔξ οἰμωγμάτων
[1367] μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς δλωλότος; —
[1368] —σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
[1369] τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. —
[1370] —ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
[1371] τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
[1372] [Κλυταιμήστρα]: πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
[1373] τάναντί εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
[1374] πῶς γάρ τις ἔχθροῖς ἔχθρὰ πορσύνων, φίλοις
[1375] δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἀν
[1376] φράξειεν, ὑψος κρείσσον ἐκπηδήματος;
[1377] ἔμοὶ δ' ἄγων ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
[1378] νείκης παλαιᾶς ἥλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
[1379] ἔστηκα δ' ἔνθ' ἐπαισθέντος ἐπ' ἔξειργασμένοις.
[1380] οὕτω δ' ἐπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι·
[1381] ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον,
[1382] ἀπειρον ἀμφίβληστρον, ὕσπερ ίχθύων,
[1383] περιστιχίω, πλοῦτον εἴματος κακόν.
[1384] παίω δέ νιν δίς· κάν δυοῖν οἰμωγμάτοιν
[1385] μεθῆκεν αὐτοῦ κωλα· καὶ πεπτωκότι
[1386] τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
[1387] Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὔκταίαν χάριν.
[1388] οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσῶν·
[1389] κάκφυσιῶν ὄξεῖαν αἴματος σφαγὴν
[1390] βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φουνίας δρόσου,
[1391] χαίρουσαν ούδεν ἥσσον ἢ διοσδότῳ
[1392] γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.

[1393] ώς ὥδ' ἔχόντων, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
[1394] χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
[1395] εὶ δ' ἦν πρεπόντων ὕστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
[1396] τῷδ' ἀν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
[1397] τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῷν ὅδε
[1398] πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
[1399] [Χορός]: Θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ώς θρασύστομος,
[1400] ἥτις τοιόνδε ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
[1401] [Κλυταιμήστρα]: πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ώς ἀφράσμονος·
[1402] ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
[1403] λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
[1404] δόμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
[1405] πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
[1406] ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὥδ' ἔχει.

Chor

Strophe 1

[1407] [Χορός]: τί κακόν, ὡς γύναι,
[1407b] χθονοτρεφὲς ἔδανὸν ἦ ποτὸν
[1408] πασαμένα φυτᾶς ἔξ ἀλὸς ὄρόμενον
[1409] τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀράς;
[1410] ἀπέδικες ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔσῃ
[1411] μῖσος ὅβριμον ἀστοῖς.
[1412] [Κλυταιμήστρα]: νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ¹
[1413] καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
[1414] οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
[1415] δος οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
[1416] μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
[1417] ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ²
[1418] ὡδῖν', ἐπωδὸν θρηκίων ἀημάτων.
[1419] οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
[1420] μιασμάτων ἄποιν'; ἐπίκοος δ' ἐμῶν
[1421] ἔργων δικαστῆς τραχὺς εἰ. λέγω δέ σοι
[1422] τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ώς παρεσκευασμένης
[1423] ἐκ τῶν δόμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
[1424] ἀρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνη θεός,
[1425] γνώσῃ διδαχθεὶς ὄψε γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Antistrophe 1

[1426] [Χορός]: μεγαλόμητις εἰ,
[1426b] περίφρονα δ' ἔλακες. ὡσπερ οὖν
[1427] φονολιβεῖ τύχα φρήν ἐπιμαίνεται,
[1428] λίπος ἐπ' ὁμμάτων αἴματος εῦ πρέπει·
[1429] ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
[1430] τύμμα τύμματι τεῖσαι.

Episode

[1431] [Κλυταιμήστρα]: Καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
[1432] μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
[1433] Ἀτηνὸν Ἐρινύν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἔγώ,
[1434] οὕτοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
[1435] ἔως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
[1436] Αἴγισθος, ώς τὸ πρόσθεν εὗ φρονῶν ἐμοί.
[1437] οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
[1438] κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
[1439] Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
[1440] ἡ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος
[1441] καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
[1442] πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
[1443] ἴσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
[1444] ὁ μὲν γὰρ οὔτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
[1445] τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόνον
[1446] κεῖται, φιλήτωρ τοῦδε· ἐμοὶ δ' ἐπίγαγεν
[1447] εύνης παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

Chor

Strophe 1

[1448] [Χορός]: φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
[1449] μηδὲ δεμνιοτήρης,
[1450] μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
[1451] Μοῖρ' ἀτέλευτον ὑπον, δαμέντος
[1452] φύλακος εὔμενεστάτου καὶ
[1453] πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαι·
[1454] πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

Nachgesang 1

[1455] [Χορός]: ίὼ ίὼ παράνους Ἐλένα
[1456] μίᾳ τὰς πολλάς, τάς πάνυ πολλὰς
[1457] ψυχὰς ὀλέσσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
[1458] νῦν δὲ τελέαν πολύμναστον ἐπηνθίσω
[1460] δι' αἵμ' ἄνιπτον. ἦ τις ἦν τότ' ἐν δόμοις
[1461] ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

Anapäste

[1462] [Κλυταιμήστρα]: μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
[1463] τοῖσδε βαρυνθείς·
[1464] μηδ' εἰς Ἐλένην κότον ἐκτρέψης,
[1465] ώς ἀνδρολέτειρ', ώς μίᾳ πολλῶν
[1466] ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσσασ'
[1467] ἀξύστατον ἄλγος ἐπραξεν.

Antistrophe 1

[1468] [Χορός]: δαῖμον, δς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυή||οισι

[1469] Τανταλίδαισιν,

[1470] κράτος τ' ἴσόψυχον ἐκ γυναικῶν

[1471] καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.

[1472] ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι

[1473] κόρακος ἔχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμως

[1474] ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται --

Anapäste

[1475] [Κλυταιμήστρα]: νῦν δ' ὥρθωσας στόματος γνώμην,

[1476] τὸν τριπάχυντον

[1477] δαίμονα γένυντος τῆσδε κικλήσκων.

[1478] ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αίματολοιχὸς

[1479] νείρα τρέφεται, πρὶν καταλήξαι

[1480] τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἵχωρ.

Strophe 2

[1481] [Χορός]: ᾧ μέγαν οἰκονόμον

[1482] δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,

[1483] φεῦ φεῦ, κακὸν αἴνον ἀτη||ρᾶς

[1484] τύχας ἀκορέστου·

[1485] ἵη ἵη, διαὶ Διὸς

[1486] παναιτίου πανεργέτα·

[1487] τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;

[1488] τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἔστιν;

ephymn. 2

[1489] [Χορός]: ίὼ ίὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,

[1490] πῶς σε δακρύσω;

[1491] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;

[1492] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'

[1493] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

[1494] ὕμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον

[1495] δολίω μόρῳ δαμεὶς δάμαρτος

[1496] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Anapäste

[1497] [Κλυταιμήστρα]: αύχεῖς εἶναι τόδε τούργον ἐμόν;

[1498] μηδ' ἐπιλεχθῆς

[1499] Αγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.

[1500] φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ

[1501] τοῦδ' ὁ παλαὸς δριμὺς ἀλάστωρ

[1502] Ατρέως χαλεποῦ θοινατῆρος

[1503] τόνδ' ἀπέτεισεν,

[1504] τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Antistrophe 2

- [1505] [Χορός]: ώς μὲν ἀναίτιος εἴ
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶς πῶς; πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ
γένοιτ' ἀν ἀλάστωρ.
βιάζεται δ' δμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἰμάτων
μέλας Ἀρης, ὅποι δίκαν προβαίνων
πάχνα κουροβόρω παρέξει.

Nachgesang 2

- [1513] [Χορός]: ίὼ ίὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ύφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπινέων.
ῶμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
δολίω μόρω δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμω βελέμνω.

Anapäste

- [1521] [Κλυταιμήστρα]: οὕτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
τῷδε γενέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
οἴκοισιν ξθηκ';
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδε ξρνος ἀερθέν.
τὴν πολυκλαύτην ἱφιγενείαν,
ἄξια δράσας ἄξια πάσχων
μηδὲν ἐν Ἀιδου μεγαλαυχείτω,
ξιφοδηλήτω,
θανάτῳ τείσας ἄπερ ἥρξεν.

Strophe 3

- [1530] [Χορός]: ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς
εύπαλαμον μέριμναν
ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
δέδοικα δ' ὅμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ephymn 3

- [1537] [Χορός]: ίὼ γᾶ γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
δροίτης κατέχοντα χάμευναν.
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἥ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'

ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκύσαι

- [1545] ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
 [1546] μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;
 [1547] τίς δ' ἐπιτύμβιον αἴνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
 [1548] σὺν δακρύοις ιάπτων
 [1549] ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

Anapäste

- [1551] [Κλυταιμήστρα]: οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
 [1552] τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
 [1553] κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,
 [1554] οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
 [1555] ἀλλ' ἵφιγένειά νιν ἀσπασίως
 [1556] θυγάτηρ, ὡς χρή,
 [1557] πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὀκύπορον
 [1558] πόρθμευμ' ἀχέων
 [1559] περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

Antistrophe 3

- [1560] [Χορός]: ὅνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὄνείδους.
 [1561] δύσμαχα δ' ἔστι κρῆναι.
 [1562] φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
 [1563] μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
 [1564] παθεῖν τὸν ἔρχαντα· θέσμιον γάρ.
 [1565] τίς ἀν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
 [1566] κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.

Anapäste

- [1567] [Κλυταιμήστρα]: ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
 [1568] χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
 [1569] ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
 [1570] ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
 [1571] δύστλητά περ ὄνθ'. δὲ λοιπόν, ίόντ'
 [1572] ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
 [1573] τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
 [1574] κτεάνων τε μέρος
 [1575a] βαιὸν ἔχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
 [1575b] μανίας μελάθρων
 [1576] ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

Episode

- [1577] [Αἴγισθος]: ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.
 [1578] φαίην ἀν ἥδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
 [1579] θεοὺς ἀνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
 [1580] ἰδῶν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις, Ἐρινύων
 [1581] τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
 [1582] χερὸς πατρώας ἐκτίνοντα μηχανάς.
 [1583] Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
 [1584] πατέρα Θυέστην τὸν ἔμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
 [1585] αύτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὧν κράτει,

[1586] ἡνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
[1587] καὶ προστρόπαιος ἔστιας μολὼν πάλιν
[1588] τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὔρετ' ἀσφαλῆ,
[1589] τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἰμάξαι πέδον,
[1590] αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
[1591] Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ¹
[1592] τῷ μῷ, κρεουργὸν ἥμαρ εὐθύμως ἄγειν
[1593] δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
[1594] τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
[1595] ἔθρυπτ', ἄνωθεν

[1595a] [Αἴγισθος:] [[Zeile Lost]]

[1595b] ἀνδρακὰς καθήμενος.
[1596] ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
[1597] ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὃς ὁρᾷς, γένει.
[1598] κάπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
[1599] ὕμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴν ἔρῶν,
[1600] μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
[1601] λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾶ,
[1602] οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
[1603] ἐκ τῶνδε σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
[1604] κάγῳ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
[1605] τρίτον γὰρ ὅντα μ' ἐπὶ δυσαθλίᾳ πατρὶ¹
[1606] συνεξελαύνει τυτθὸν ὅντ' ἐν σπαργάνοις·
[1607] τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
[1608] καὶ τοῦδε τάνδρος ἡψάμην θυραῖος ὥν,
[1609] πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
[1610] οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
[1611] ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.
[1612] [Χορός]: Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
[1613] σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἔκῶν κατακτανεῖν,
[1614] μόνος δ' ἐποικτὸν τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
[1615] οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
[1616] δημορριφεῖς, σάφ' ἵσθι, λευσίμους ἀράς.
[1617] [Αἴγισθος]: σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρα προσήμενος
[1618] κώπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
[1619] γνώσῃ γέρων ὥν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
[1620] τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
[1621] δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἴ τε νήστιδες
[1622] δύαι διδάσκειν ἔξοχώταται φρενῶν
[1623] ιατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
[1624] πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῆς.
[1625] [Χορός]: γύναι, σὺ τοὺς ἱκοντας ἐκ μάχης μένων
[1626] οἰκουρὸς εύνην ἄνδρος αἰσχύνων ἄμα
[1627] ἄνδρι στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
[1628] [Αἴγισθος]: καὶ ταῦτα τάπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
[1629] Ὄρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
[1630] ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
[1631] σὺ δ' ἔξορίνας νηπίοις ύλαγμασιν
[1632] ἄξῃ· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῇ.
[1633] [Χορός]: ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Άργείων ἔσῃ,
[1634] δος οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
[1635] δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.

- [1636] [Αἴγισθος]: τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
- [1637] οὐδὲ δ' ὑποπτος ἔχθρὸς ἢ παλαιγενῆς.
- [1638] ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
- [1639] ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
- [1640] ζεύξω βαρείαις οὕτι μοι σειραφόρον
- [1641] κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλῆς σκότῳ
- [1642] λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
- [1643] [Χορός]: τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
- [1644] οὐκ αὐτὸς ἡνάριζες, ἀλλά νιν γυνὴ
- [1645] χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [1646] ἔκτειν'; Ὁρέστης ἄρα που βλέπει φάος,
- [1647] ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
- [1648] ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

Schluss

- [1649] [Αἴγισθος]: ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα
- [1650] εἴα δή, φίλοι λοχίται, τούργον οὐχ ἐκὰς τόδε.
- [1651] [Χορός]: εἴα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὔτρεπιζέτω.
- [1652] [Αἴγισθος]: ἀλλὰ κάγῳ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
- [1653] [Χορός]: δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.
- [1654] [Κλυταιμήστρα]: μηδαμῶς, ὡς φίλτατ' ἄνδρων, ἀλλα δράσωμεν κακά.
- [1655] ἀλλὰ καὶ τάδ' ἔξαμῆσαι πολλά, δύστηνον θέρος.
- [1656] πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
- [1657] στείχετ' αἰδοῖοι γέροντες πρὸς δόμους, πεπρωμένοις τούσδε
- [1658] πρὶν παθεῖν εἴξαντες ὥρα· χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
- [1659] εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τώνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν,
- [1660] δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
- [1661] ὡδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῦ μαθεῖν.
- [1662] [Αἴγισθος]: ἀλλὰ τούσδ' ἐμὸι ματαίαν γλῶσσαν ὡδ' ἀπανθίσαι
- [1663] κάκβαλεῖν ἔπι τοιαῦτα δαίμονος πεπρωμένους,
- [1664] σώφρονος γνώμης θ' ἀμαρτεῖν τὸν κρατοῦντά θ' ὑβρίσαι.
- [1665] [Χορός]: οὐκ ἀν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
- [1666] [Αἴγισθος]: ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
- [1667] [Χορός]: οὐκ, ἐὰν δαίμων, Ὁρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
- [1668] [Αἴγισθος]: οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
- [1669] [Χορός]: πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
- [1670] [Αἴγισθος]: ἵσθι μοι δώσων ἅποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
- [1671] [Χορός]: κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὕστε θηλείας πέλας.
- [1672] [Κλυταιμήστρα]: μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
- [1673] καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.